

LA KINTA FORKA

“RODALIES 12. Un tràgic destí pels obrers de RENFE?”

Els treballadors de Renfe “no han de patir” ja que tindran “dues possibilitats, o treballar per a Renfe en altres destinacions, o treballar per a Rodalies Lleida”, a través d’FGC.

Recorden que això va ser un dels motius principals de la vaga de maquinistes de fa uns dies, amb centenars de trens cancel·lats?

Quina relació hi ha entre el traspàs d’una línia de RENFE, propietat de l’Estat, a la Generalitat catalana i la neurosi col·lectiva que destapa?

A Catalunya hi ha nostàlgia del Procés.

Constantment s'oposa la societat catalana a la societat espanyola.

Cap de les dues és lliure de crítica però el que interessa saber és quina està més malalta.

Sense anar a les xifres estatals hi ha altres indicadors per esbrinar-ho en un moment en que a escala global tot apunta a la fi de la democràcia i la seva substitució per sistemes oligàrquics d’apropiació del poder per una minoria.

Ens sorprèn espanyofòbia actual que s’ha estès a Catalunya.

El 2020, després de 8 anys de conflicte, les enquestes donaven el 62% de les opinions relativament bones sobre Espanya.

El 2021, estem en el 38% de les bones opinions sobre Espanya, com si Sánchez fos més repressiu que M.

Rajoy, Aznar i els Borbons junts... o més amenaçador que el Tribunal Suprem, els nous oligarques espanyols.

Això s’explica pel fet que Catalunya viu en la nostàlgia del Procés, que li va permetre d’existir en el món com una potència històrica així com prometre a la seva classe treballadora una millora sense precedents en les seves condicions.

Aquesta "nostàlgia de dies feliços" no era infundada quan es predeia la implosió d’Espanya en vista de la disminució de natalitat, prova d’una societat en procés de desintegració (un poble pot suportar-ho tot dels seus líders excepte que posi en perill els fills).

Avui, quan se’ns diu que Espanya és un país a la deriva, què estem observant? La seva natalitat és més alta que la catalana.

Això no és tot.

L’esperança de vida està augmentant a Espanya, mentre que ha disminuït a Catalunya des de principis del segle XXI, degut a la disminució de la despesa social-sanitària de menys del 12% del producte interior brut, la norma en els països avançats d’Occident.

Afegiu l’epidèmia d’opioides i l’alcoholisme en les classes treballadores catalanes.

Afegiu també l’augment de la taxa de suïcidis, morts que reflecteixen la destrucció de la classe obrera.

Analitzant l’estabilitat del sistema social espanyol i el seu nivell de vida, es clar que el seu model s’està acostant al model europeu mentre que Catalunya se’n allunya.

Enteneu ara la neurosi dels treballadors de RENFE a treballar enquadrats en un marc català?